

[Knud Kristensen.]

derfor anbefale Tingets Medlemmer at stemme for den Beslutning, som der her er stillet Forslag om.

Hans Thyge Jacobsen: Som det fremgaar af Betænkningen, har Det konservative Folkeparti ikke villet undlade at medvirke til, at dette Forslag til Beslutning af Folketinget bliver vedtaget. Vi har imidlertid i en Mindretalsbetænkning gjort opmærksom paa, at efter vor Opfattelse kan man ikke alene ved en Oversigt over de faktisk afholdte Udgifter naa til en fyldestgørende Redegørelse for de ved Socialreformens Gennemførelse indtraadte Forhold. Vi maa i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa det Forslag om Nedsættelsen af et virkeligt Undersøgelsesudvalg Socialreformen vedrørende med Ret for Udvalget til ogsaa at foreslaa Ændringer i Socialreformen, som vort Parti i Landstinget har fremsat. Efter vor Opfattelse bliver det en uafviselig Nødvendighed at naa frem til Ændringer i Socialreformen, og dette maa jo ikke mindst for det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og hans Parti staa som en Fornødenhed. Jeg erindrer om, hvad det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen som Ordfører for sit Parti udtalte ved dette Lovforslags første Behandling. Jeg beder, Hr. Formand, om Tilladelse til først nogle korte Citater og senere nogle lidt længere Citater i Løbet af min Tale.

Formanden: Forhaabentlig ikke alt for lange.

Hans Thyge Jacobsen: Men dog saa lange, at jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa, at de er en lille Smule lange.

Ved første Behandling udtalte det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen — jeg citerer her Sp. 3078 —, at Betingelserne for Partiet Venstres Medvirken til Socialreformens Gennemførelse var tvende. Den første var, at de samlede Udgifter efter den nye Lovgivning ikke maatte blive større, end de vilde være blevet efter den gamle. Den anden var, at Udgifterne skulde fordeles paa en mere retfærdig Maade, end Tilfældet havde været under de gamle Refusionsforhold. Og saa siger det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen videre:

„At begge disse Betingelser, som vi stillede inden Lovens Vedtagelse, vilde blive opfyldt, maatte vi gaa ud fra, at vi havde bestemt Sikkerhed for.“

Derpaa gør det ærede Medlem opmærksom

paa, at Partiet Venstre som Sikkerhed havde flere Ministres Udtalelser, og endelig henviser det ærede Medlem til, at Partiet Venstre som afgørende Sikkerhed havde det Talmateriale, som var fremskaffet af Administrationen, selvfølgelig under Ministerens Ansvar, sagde det ærede Medlem, og af dette fremgik det ogsaa, at disse Betingelser vilde være opfyldt. Derpaa sagde det ærede Medlem: „Vi maatte, som sagt, gaa ud fra, at disse Oplysninger var rigtige.“ Men det er netop det, som det ærede Medlem efter de Resultater, der allerede foreligger Socialreformens Udgifter vedrørende, ikke længere kan gaa ud fra, og til Belysning heraf vil jeg tillade mig ved denne Lejlighed at gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, hvad der allerede nu foreligger vedrørende dette.

Efter Lovforslaget til en Socialreform, som den højtærede Socialminister fremsatte det, blev det opgivet i Folketingstidende for 1930—31, Tillæg A. Sp. 3000, at de samlede Udgifter for det offentlige, altsaa saavel for Stat som for Kommuner, efter den gamle Lovgivning udgjorde 165 Mill. Kr. om Aaret. Paa samme Sted gør den højtærede Socialminister Rede for, at efter hans Forslag til en Socialreform vil de samlede Udgifter stige til 178 Mill. Kr. om Aaret — det, vi her staar overfor, er den fra de første Forhandlinger bekendte Stigning paa de 13,2 Mill. Kr. Saa sker der først og fremmest dette, at den Del af Socialreformen, som Arbejdsløshedsloven udgjorde, blev gennemført som Lov af 23. Juni 1932 med følgende økonomiske Resultat: Den højtærede Socialministers Forslag gik ud paa, at det offentliges Tilskud til Arbejdsløshedsforsikringen skulde forhøjes med 6,6 Mill. Kr.; efter den vedtagne Lov blev Forhøjelsen reduceret til 1,7 Mill. Kr. Disse Tal vil man finde i Folketingstidende for 1931—32, Tillæg B. Sp. 2505, og de herhenhørende Forhandlinger med Ordførernes og Ministerens Udtalelser vil man finde i Folketingets Forhandlinger for det samme Aar Sp. 5417, 5424 og 5430.

Efter Gennemførelsen af denne Del af Socialreformen var Forholdet for den øvrige Del af Socialreformen, altsaa Forsørgsloven, Folkeforsikringsloven og Ulykkesforsikringsloven, følgende. Efter Lovgivningen for Socialreformens Forelæggelse var det offentliges samlede Udgifter paa dette Omraade 157,7 Mill. Kr., og efter den højtærede Ministers Forslag skulde de stige til 164,3 Mill. Kr. Disse Tal vil man finde i Folketingstidende 1932—33, Tillæg B. Sp. 1473.

Anden Akt er, at den øvrige Del af